

מ"ת 8987/01/18 - מחמוד עמריה נגד מדינת ישראל, שרות מבחן למבוגרים - עכו

בית משפט השלום לתעבורה בחיפה

מ"ת 8987-01-18 מדינת ישראל נ' עמריה(עציר)
תיק חיצוני: 33109/2018

מספר בקשה: 6

בפני כבוד השופטת רונה פרסון
מבקש מחמוד עמריה (עציר)
נגד
משיבים
1. מדינת ישראל
2. שרות מבחן למבוגרים - עכו

החלטה

בפניי בקשה לעיון חוזר בתנאי השחרור של המבקש כפי שנקבעו בהחלטתי מיום 21.2.18, על פיה שוחרר המבקש לתנאי מעצר בית מלא בבית דודתו בפיקוח 3 מפקחים וזאת לאחר שקיבלתי את המלצת תסקיר המעצר שנערך בענייניו של המבקש. עוד יצוין כי הפנייתו של המבקש אל שירות המבחן באה בעקבות החלטתו של בית המשפט המחוזי בגדר עמ"ת 55318-01-18.

המבקש עותר, באמצעות בא כוחו, לעיין מחדש בהחלטה האמורה בהתאם לסמכות הקבועה בסעיף 52(א) לחוק סדר הדין הפלילי (סמכויות אכיפה - מעצרים), תשנ"ו - 1996, ולאפשר יציאתו של המבקש לעבודה, בכל יום משעה 07:00 ועד השעה 18:00, וזאת תחת פיקוח מנהל העבודה במקום העבודה. טען כי המבקש שרוי במצוקה כלכלית ויש לו חובות לבנק שכן מיום מעצרו, 21.1.18, נמנע מלעבוד והשקיע משאבים בניהול הגנתו. טען כי מדובר במקום עבודה סגור אשר אינו מצריך נהיגה. כמו כן ביקש להורות על העתקת כתובת מעצרו במעצר בית מבית דודתו, לביתו בכפר אבטין. הגיש פסיקה.

ב"כ המשיבה התנגד לבקשה וטען כי המבקש אינו עומד באף אחת מהחלופות הקבועות בסעיף 52(א) לחסד"פ (סמכויות אכיפה - מעצרים) וכי החלטת בית המשפט נסמכה במידה רבה על הסכמת המשיבה לשחרורו של המבקש לחלופת מעצר וכי המבקש פועל "בשיטת הסלאמי" להקלה בתנאי השחרור שלו. הפנה לפסיקה לפיה חלונות התאוררות יינתנו לצרכים אישיים חיוניים או לצרכים טיפוליים שיקומיים, וטען כי יש לנקוט בגישה מצמצמת ולהחילם במקרים חריגים בלבד. עוד טען כי המעסיק או המפקח הנטען במקום העבודה לא התייצב לדיון וכי אין כל אינדיקציה לגבי נכונותו לשמש כמפקח.

לאחר ששמעתי את טענות הצדדים ונתתי דעתי למכלול הנסיבות החלטתי לדחות את הבקשה.

בהתאם לסעיף 52 לחסד"פ (סמכויות אכיפה - מעצרים) ניתן לפנות בבקשה לעיון חוזר בהחלטה הנוגעת למעצר או שחרור אם נתגלו עובדות חדשות, נשתנו נסיבות או עבר זמן ניכר מעת מתן ההחלטה.

בענייננו שוכנעתי כי אף אחד מתנאים אלה אינו מתקיים.

בכל הנוגע לחלוף הזמן, עסקינן בתקופה של כחודשיים מאז ניתנה ההחלטה על שחרור המבקש לתנאי מעצר בית ומכאן שלא מדובר בפרק זמן ניכר בהתאם לפסיקה.

הוא הדין באשר לשינוי הנסיבות שעה שלא הונחה בפני כל ראיה לשינוי כאמור ושעה שלא נתגלו עובדות חדשות שיש בהן כדי לשנות מהאמור בבסיס ההחלטה הנ"ל.

מבלי להקל ראש במצבו הכלכלי של המבקש והצורך הברור שלו לצאת לעבודה ולהתפרנס, הרי שאין מדובר בשינוי נסיבות או גילוי עובדות חדשות אשר מצדיק שינוי בתנאי המעצר.

בנוסף לא מצאתי להיעתר לבקשתו של המבקש להורות על העתקת כתובת מעצר הבית שלו מבית דודתו שבכפר זובידאת לביתו שבכפר אבטין. המבקש שוחרר לתנאי מעצר בית מלא בבית דודתו בפיקוחם של שלושה: הדודה ושני בני הדודה של המבקש, כפי שנקבע בהחלטתי, לאחר ששירות המבחן ערך תסקיר מקיף בעניינו. שירות המבחן בדק לא פחות מחמישה מפקחים מוצעים, ביניהם גם את הוריו של המבקש, כאשר שירות המבחן לא מצא כי ניתן לסמוך על הוריו בביצוע משימת הפיקוח. שירות המבחן המליץ על הפיקוח אותו קבעתי בהחלטתי לאחר שמצא כי מדובר במפקחים אשר ניתן לתת בהם את האמון הנדרש לצורך שחרורו של המבקש והפחתת המסוכנות הנובעת ממנו. בקשת המבקש להעתיק את כתובת מעצרו לביתו למעשה פוגעת באפשרות הפיקוח עליו וחושפת את כלל הציבור למסוכנות הנשקפת מהמבקש.

לאור כל האמור לעיל אני סבורה כי אין מקום להיעתר לבקשה בשלב זה.

המזכירות תעביר עותק החלטתי זו לצדדים.

ניתנה היום, ז' אייר תשע"ח, 22 אפריל 2018, בהעדר הצדדים.